

ploščina slehernega trapeca je po znanem pravilu $\left(\frac{a + \frac{4}{7}a}{2}\right) \cdot b$, ako ste a in b velika in mala elipsna polos; — zatorej je ploščina elipse $4 \left(\frac{a + \frac{4}{7}a}{2}\right) \cdot b$ ali dalje zračuneno $(2a + \frac{8}{7}a) \cdot b = \frac{22}{7}ab = 3,14ab$, tedaj skoraj natančno $a \cdot b \cdot \pi$; to je oblika, ki so jo učeni z natančnejšimi računi znašli za elipsno ploščino.

Ta razprava sicer nima veljave strogega dokaza, ali vendar bode dobro služila učitelju geometrije na omenjenih šolah, ker more ž njo učencem vsaj razumljivo razjasniti zračun elipsne ploščine. To je pa gotovo vedno boljše, kakor pa učence priganjati, se mehanično naučiti pravila na pamet.

Pristavek: 1. Na enaki način, kakor krogova ploščina, more se tudi zračuniti kroglina telesnina. V prej omenjenem sestavku smo celo krogline površje razdelili na 20 trikotnikov, torej imamo po znanem navodu (vodilu) 20 malih piramid v krogli. Telesnina vsake piramide pa znaša $p \times \frac{v}{3}$, vseh 20, torej cele krogle pa $24 \cdot p \times \frac{v}{3} = P \times \frac{r}{3} = \frac{4}{3}r^3\pi$; ako nam p podslombo in v višino piramide, P pa površje in r polomer krogle predstavlja.

2. V vsakdanjem življenji, zlasti pri prodaji lesa, rabi se tudi pogostoma pravilo za telesnino „okrajšane piramide“ in okrajšanega kegla. Z znanimi posodami se zopet lahko dokaže, da sta „okrajšana piramida“ ali „okrajšani kegel“ prostornoenaka s prizmo ali cilindrom, ki ima podslombo enako polovični vsoti obeh podslomb „okrajšane piramide“ oziroma „okrajšanega kegla“; višino pa ravno tisto. Iz povedanega sledi pravilo: „Telesnina okrajšane piramide (okrajšanega kegla) je enaka produktu iz polovične vsote obeh podslomb in višine“. Akoravno ni to pravilo matematično popolnoma natančno, vendar se v praktičnem življenji vedno rabi, ker je pogrešek prav nezdaten. Pri hlodih in brunih se jemlje zunanja dolgost za višino.

Književnost.

— **Ne v Ameriko!** Povest Slovincem v pouk. Po resničnih dogodbah sestavil in spisal Jakob Alešovec. V Ljubljani, založil pisatelj; tisk J. Blaznikovih naslednikov. Pisatelj tu prav spretno opisuje nevarnosti, ki preté izseljencem v Ameriko na suhem in na morji, od zveri in ljudi, na duši in na telesu. Prigodki drvé drug drugega. Iz toliko nakopičene snovi bi se lahko napisalo več potopisnih romanov, a gosp. pisatelj je to vse zbral v en okvir, da toliko jasneje svojim rojakom kaže težave, katere jih čakajo na Novem svetu, ako bi tje popotovali. Prostemu národu je ta knjiga prav dobro berilo. Kjer se iz šolskih knjižnic knjige posojujejo tudi odraslim ljudem, ali učencem v ponavljavni šoli, tam naj si to zanimivo knjigo nemudoma omislijo. Knjiga ne žali nikjer nravnega čuta, in učitelj jo bode lahko dal v roke vsakemu, ki je že 14 let star. Osebito pa priporočamo to knjigo v berilo tam, kjer so ljudje dóma siti, in se želé preseliti v deželo „brez davka“. „Ne v Ameriko“ stane 1 gold.

D o p i s i.

Z Dunaja. Naši nemški liberalci so zopet jeden pot pokazali, koliko jim pristuje to imé, katero so si sami nadeli. Storili so čin, iz kojega je razvidno, da so liberalni le sami za sé, a nikakor ne za druge. Stvar je pa ta: Letos se je tukaj dogodilo prvič, da so izvolili meščani 10. mestnega okraja v mestni zastop ravnatelja svoje meščanske šole, obče spoštovanega moža. Ali kaj se zgodi? Pri prvi seji mestnega odbora je bila volitev vseh novih odbornikov potrjena, samo volitev meščanskega ravnatelja je bila ovržena, dasiravno se je postavno vršila,